

Till svenska folket.

53 E a Br.

National Library
of Sweden

TILL

Svenska folket

Sv. Saml.

Polit.

Sv.

(B. r.)

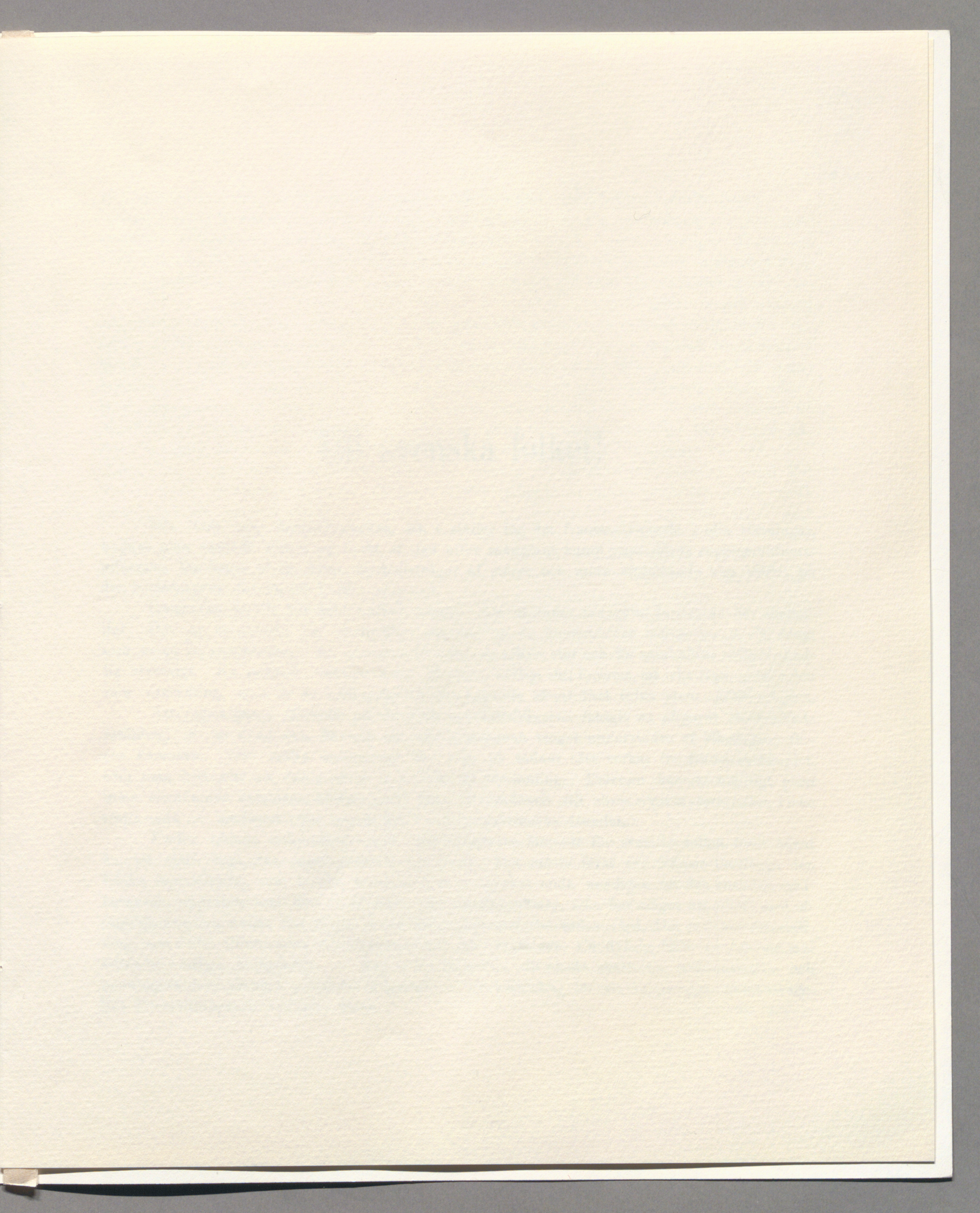
1869

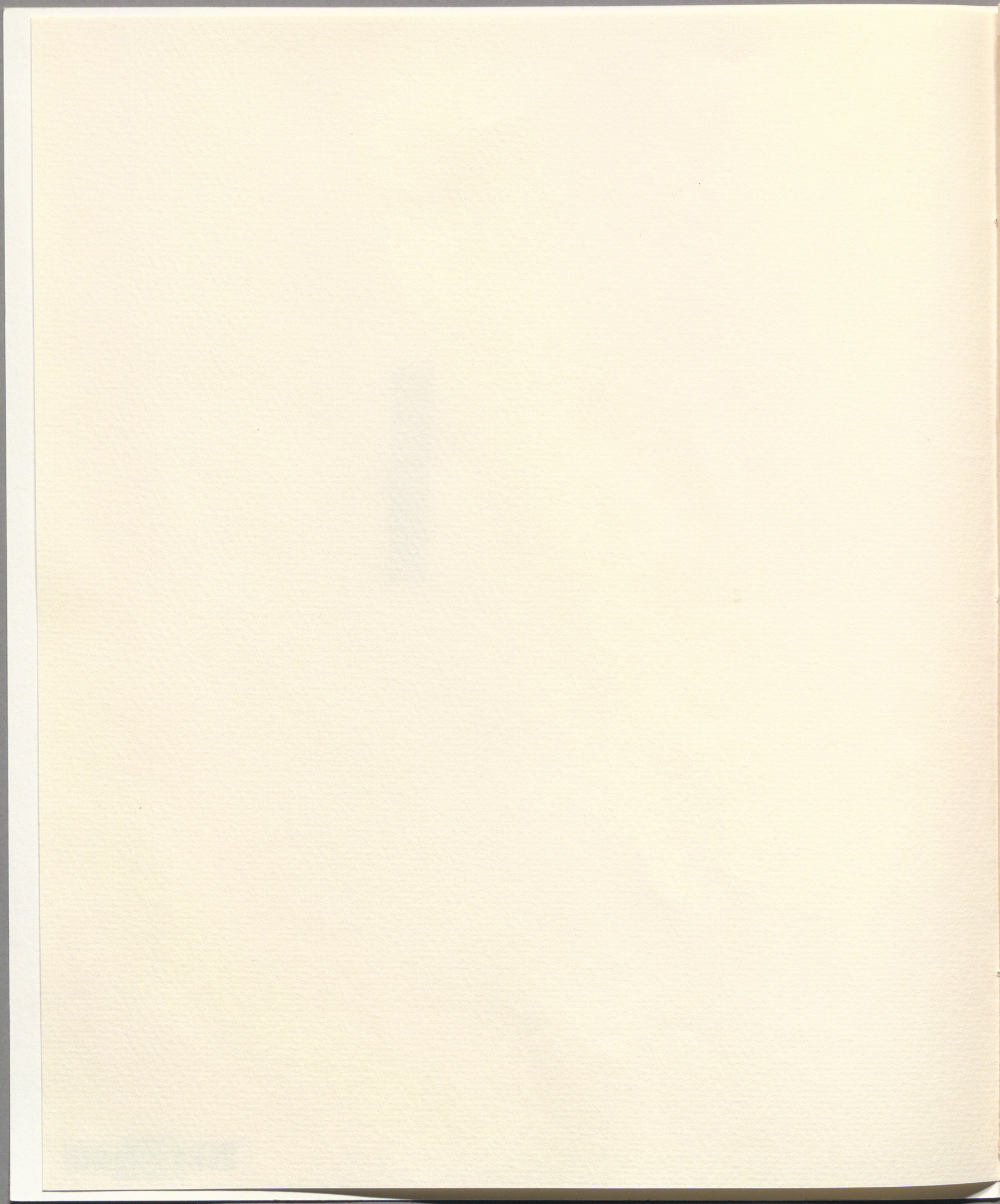
4^e

Kunci. bibliotek

0 0000 000096733

Polit
410

Den enskilde medborgaren måste beröra begagna sig at alla tillfällen för att erhålla
känndom om och deltaga ut offentligg ärenden. Han bör icke genom klanderwärd likgiltig-
het och en sorglöshet som i längden alltid straffar sig sjelf, återhålla sig derifrån. Den kan-
ske dyrbaraste förtroendet, svenska folket ärt af sina fäder, är rättigheten att när och hvar
som helst församla sig, öfverlägga och besluta. Måtte folket framför allt ej församma att
begagna denna rättighet!

Lyckligtvis har i detta hänseende en bättre anda på den sista tiden börjat göra sig gällande.
Vilken jager förhoppning om en ljusare framtid. Vår värdna hafva på många ställen i landet
redan blifvit hållna, vid hvilka man öfverlagt om vigtiga fösterändiska frågor. Det är till
dylka möten svenska medborgare, hvar och en i sin ort, nu bör sammas, icke blott för att gifva
en bestämd form åt sina önskiningar, utan äfven för att öfverenskommas om kommersiella mått
och steg för att med alla möjliga och löfliga medel verka för dessa önskiningers uppfyllande.

Till svenska folket!

Det är nödvändig icke blott för att uttrycka sin vilja, utan för att kunna verka för den. Det är nödvändig icke blott för att uttrycka sin vilja, utan för att kunna verka för den. Det är nödvändig icke blott för att uttrycka sin vilja, utan för att kunna verka för den.

Det lär icke kunna förnekas, att, i stället för det framåtskridande i alla riktningar, hvilket man väntade såsom en frukt af den efter mångårig kamp genomförda representations-reformen, lösningen af de flesta samhällsfrågor af större och mera omfattande vikt blifvit på det betänkligaste vis fördröjd eller hämmad.

Orsakerna härtill äro utan tvifvel många. Att närmare redogöra därför, är här obehöfligt. Det är emellertid ett obestriddigt faktum, att de konservativa intressena så väl inom som utom representationen för närvarande hafva en alltför stor och för samhällets välfärd skadlig öfvervigt. En politisk reaktion hotar att på ett vådligt sätt förlama, att icke säga, qväfva den inre utveckling, som är så nödvändig för betryggande af ett litet folks yttre sjelfständighet.

Att regeringen i afseende på de stora samhällsfrågorna intagit en afgjordt återhållande ställning, är en känd sak, likasom att hon härutinnan troget understödes af riksdagens första kammare. Den andra kammaren har icke på sådant sätt verkat för framåtskridandet, som man haft rätt att vänta af en s. k folkvald församling. Tvärtom har ett mäktigt parti inom sistnämnde kammare, hvilket parti dock företrädesvis vill anses representera folket, i icke ringa mån — medvetet eller omedvetet — gått reaktionens ärenden.

Under sådana bekymmersamma omständigheter återstår för svenska folket intet annat än att sjelft taga sina angelägenheter om hand. Det måste först och främst bortläggas den falska föreställning, som hittills åstadkommit så mycket ondt, nemligen att den enskilde medborgaren, upptagen som han är af sina egna angelägenheter, icke har något att skaffa med offentliga ärenden, hvilka han tryggt kan öfverlemna åt »vederbörandes» vård. Det är denna föreställning, som dödat allmänandan och öppnat dörren för reaktionen. En flyktig blick på landets nuvarande vådliga belägenhet — den växande nöden, de ökade skatterna, embetsmänna- och penningeväldets alltmera stegrade inflytande — är tillräcklig för att ådagalägga, hvart ett dylikt föreställningssätt slutligen leder.

Den enskilde medborgaren måste derföre begagna sig af alla tillfällen för att erhålla kännedom om och deltaga uti offentliga ärenden. Han bör icke genom klandervärd likgiltighet och en sorglöshet, som i längden alltid straffar sig sjelf, återhålla sig derifrån. Den kanske dyrbaraste förmånen, svenska folket ärft af sina fäder, är rättigheten att när och hvar som helst församla sig, öfverlägga och besluta. Måtte folket framför allt ej försumma att begagna denna rättighet!

Lyckligtvis har i detta hänseende en bättre anda på den sista tiden börjat göra sig gällande, hvilken inger förhoppning om en ljusare framtid. *Folkmöten* hafva på många ställen i landet redan blifvit hållna, vid hvilka man öfverlagt om viktiga fosterländska frågor. Det är till dylika möten svenska medborgare, hvar och en i sin ort, nu böra samlas, icke blott för att gifva en bestämd form åt sina önskningsar, utan äfven för att öfverenskomma om gemensamma mått och steg för att med alla lagliga och lofliga medel verka för dessa önskningsars uppfyllande.

Det är nemligen icke tillräckligt att vid dylika folkmöten fatta beslut, hvilka i bästa fall blifva bekanta för allmänheten genom deras införande i någon tidning — man måste äfven se till, att dessa beslut på lämpligt sätt komma till regeringens kunskap, på det att hon icke längre må sväfvä i okunnighet om folkets önskningsar. Detta kan och bör ske genom petitioner, hvilka hvarje svensk man har rättighet att inlemna till konungen.

Bland de frågor af mera framstående vikt, som måste lösas, om ett *verkligt* framåtskridande skall kunna ega rum och den politiska reaktionen i någon mån hejdas, står obestriddligen aldra främst på dagordningen frågan om utvidgade rättigheter för folket att deltaga i riksdagen, hvilken för närvarande så långt ifrån kan anses representera folkets stora flertal, att den snarare kan sägas företrädesvis representera penningen och förmögenheten. Detta ändamål vinnes bäst och säkrast genom upphäfvande af census för valrätt och valbarhet vid så väl politiska, som kommunala val.

Såsom trängande reformfrågor må här vidare framhållas:

Civillistans d. v. s. hoflyxens inskränkande i förhållande till folkets tillgångar;

Utveckling af det parlamentariska styrelsesättet, så att regeringen må blifva ett uttryck af folkviljan;

Upphäfvande af konungens envælde i afsseende på den ekonomiska lagstiftningen;

Strafflagens mildrande och det s. k. latitudsystemets inskränkande;

Lagskipningens förbättrande, anställande af sakkörare såsom biträde åt i svårare brottmål tilltalade, samt dylika måls afdömande af jury;

Förvaltningens förenklade och sjelfstyrelsens utveckling samt indragning af alla öfverflödiga tjenster och embeten;

Verkliggörande af den i regeringsformens 16 § stadgade religionsfriheten, samt öfverlemnande åt hvarje religionssamfund, hvars inrättningar ej strida mot den borgerliga ordningen och samhällets lagar, att sjelft ombesörja sina angelägenheter;

Undervisningens ordnande efter tidsenliga grunder, så väl hvad beträffar folkskolan, som elementarläroverken, så att en sannt medborgerlig bildning blir det mål, som först och främst eftersträfvast;

Afskaffande af grundskatter och andra bördor, som ensamt hvila på jordbruket;
Försvarets grundande på folkbeväpning, samt indelningsverkets minskande och slutliga afskaffande i den mån folkbeväpningen vinner styrka.

Alla dessa punkter finnas till sina närmare detaljer utvecklade i det nyliberala partiets program, äfvensom i den motivering af detsamma, hvilken blifvit särskildt offentliggjord.

Då det nyliberala partiets centralafdelning i Stockholm härmed ställer en varm uppfordran till svenska folket att behjerta hvad ofvan blifvit sagdt, anser centralafdelningen sig icke behöfva motivera sitt sålunda tagna initiativ annorlunda än med en enkel häntydan på landets nuvarande bekymmersamma ställning, hvilken ovilkorligen kräfver, att folket sjelft på offentliga möten kraftigt och tydligt uttrycker sin mening om de allmänna ärendena samt om de bästa sätten att afhjelpa de fel och brister, hvilka i samhället förefinnas. Det är till anställande af sådana möten i alla delar af riket, centralafdelningen således vågar uppmana i fosterlandskärlekens och den medborgerliga frihetens namn.

Det nyliberala partiets centralafdelning i Stockholm.

Åtskaffande af grundskatter och andra bördor som ensamt hvilat på jordbruket;
Försvarets grundande på folkbevärning samt indelningsverkets minskande och slutliga
Åtskaffande i den mån folkbevärningen vinner styrka.
Alla dessa punkter finnas till sina närmare detaljer utvecklade i det nyliberala partiets
program-äfvansom i den motivering af det samma, hvilken blivit särskildt offentliggjord.
Då det nyliberala partiets centralafdelning i Stockholm härmed ställer en varm upp-
fordran till svenska folket att bejerta hvad öfvan blivit sagt, anser centralafdelningen sig
icke behöfva motivera sitt sådana tagne initiativ annorlunda än med en enkel hänvisan på
landets nuvarande bekymmersamma ställning, hvilken ovillkorligen kräver, att folket sjelft på
offentligt möten kritiskt och tydligt uttrycker sin mening om de allmänna ärendenas samt
om de bästa sätten att afhjelpa de fel och brister, hvilka i samhället förefinnas. Det är till
ansättande af sådana möten i alla delar af riket, centralafdelningen således vägar uppmana
i fosterlandsälskans och den medborgerliga frihetens namn.

Det nyliberala partiets centralafdelning i Stockholm.

